

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (٣١)

De ki: “Eğer Allah’ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.” (31)

KELİME ANLAMİ: 1- kul: de, söyle 2. in kuntum: eğer, siz ... iseniz 3. tuhibbûne allâhe: Allah’ı seviyorsunuz

4. fe ittebiû-nî: o taktirde bana tâbî olun 5. yuhbib-kum(u) allâhu: Allah sizi sever 6. ve yagfir lekum: ve size mağfiret eder 7. zunûbe-kum : sizin günahlarınız 8. ve allâhu gafurun : ve Allah mağfiret eden, günahları sevaba çeviren

9. rahîmun : Rahim esması ile tecelli eden rahmet nuru gönderen

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ (٣٢)

De ki: “Allah’a ve Peygamber’e itaat edin.” Eğer yüz çevirirlerse şüphe yok ki Allah kâfirleri sevmez. (32)

KELİME ANLAMİ: 1- Kul : de, söyle 2. etîû allâhe : Allah'a itaat edin 3. ve er resule : ve resûle, elçiye 4. fe in tevellev : bundan sonra , eğer, dönerlerse 5. fe inne allâhe : muhakkak ki Allah 6. lâ yuhibbu el kâfirîne : kâfirleri sevmez

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (١٣٢)

Allah’a ve Peygambere itaat edin ki size merhamet edilsin. (132)

KELİME ANLAMİ: 1.ve etîû allâhe: ve Allah'a itaat edin 2. ve er resûle: ve resûle, elçiye 3. lealle-kum: umulur ki böylece siz 4. turhamûne: rahmet olunursunuz

NİSA SURESİ;

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا (٨٠)

Kim peygambere itaat ederse, Allah’a itaat etmiş olur. Kim yüz çevirirse, (bilsin ki) biz seni onlara bekçi göndermedik. (80)

KELİME ANLAMİ: 1.men: kim 2.yuti: itaat eder 3.er resûle: resûl, elçi 4.fe kad: böylece ... olmuş olur 5.atâa: itaat etti 6.allâhe: Allah 7.ve men: ve kim 8.tevellâ: yüz çevirir, döner 9.fe: o taktirde 10.mâ erselnâ-ke: biz seni göndermedik 11.aleyhim: onlara, onların üzerine 12.hafizen: muhafız, gözetici, kontrol edici

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّى

وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا (١١٥)

Kim, kendisine hidayet (doğru yol) besbelli olduktan sonra peygambere karşı çıkar, mü’minlerin yolundan başkasına uyar, onu yöneldiği yolda bırakır ve cehenneme sokarız. Orası ne kötü bir varış yeridir. (115)

KELİME ANLAMİ: 1.ve men: ve kim 2.yuşâkıkı: ayrılık yapar, muhalefet eder, karşı gelir 3.er resûle: resûl, elçi 4.min ba'di: sonradan, sonra 5.mâ: şey 6.tebeyyene: beyan etme, açıklama 7.lehu: ona, kendisine 8.el hudâ: hidayet 9.ve yettebi': ve tâbî olur, uyar 10.gayra: başka, diğer, dışında 11.sebîli: yol 12.el mu'minîne: mü'minler 13.nuvellî-hî: onu çeviririz 14.mâ: şey 15.tevellâ: döndü 16.ve nusli-hî: ve onu yaslarız, atarız 17.cehenneme: cehennem 18.ve sâet: ve ne kötü 19.masîran: gidilecek, varılacak yer

MAİDE SURESİ;

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾

Öyleyse Allah’a itaat edin, peygambere itaat edin ve Allah’a karşı gelmekten sakının. Şayet yüz çevirirseniz bilmiş olun ki, elçimize düşen sadece apaçık tebliğdir. (92)

KELİME ANLAMI: 1.ve atîû allâhe: ve Allâh'a (cc.) itaat edin 2.ve atîû er resûle: ve Resûl'e itaat edin 3.vahzerû (ve ihzerû): ve hazer edin, sakının, çekinin 4.fe: artık, bundan sonra 5.in tevelleytum: eğer yüz çevirirseniz, dönerseniz 6.fa'lemû (fe 'l'emû): o halde bilin 7.ennemâ: sadece 8.alâ resûli-nâ: Resûl'ümüz üzerine düşen (sorumluluk) 9.el belâgu: tebliğ 10.el mubînu: açıkça, açık

ENFÂL;

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾

Ey iman edenler! Allah’a ve Resûlüne itaat edin ve (Kur’an’ı) dinlediğiniz hâlde ondan yüz çevirmeyin. (20)

KELİME ANLAMI: 1.yâ eyyuhâ: ey 2.ellezîne âmenû: âmenû olan kimseler 3.etîû allâhe: Allah'a itaat edin 4.ve resûle-hu: ve onun resulüne 5.ve lâ tevellev: ve yüz çevirmeyin 6.an-hu: ondan 7.ve entum: ve siz 8.tesmeûne: siz işitiyorsunuz

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾

Ey iman edenler! Size hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman, Allah’ın ve Resûlü’nün çağrısına uyun ve bilin ki Allah, kişi ile kalbi arasına girer. Yine bilin ki, O’nun huzurunda toplanacaksınız. (24)

KELİME ANLAMI: 1.yâ eyyuhâ: ey 2.ellezîne âmenû istecîbû: âmenû olanlar icabet edin 3.li allâhi: Allah'a 4.ve li er resûli: ve resule 5.izâ deâ-kum: sizi davet ettiği zaman 6.li-mâ: şeylere 7.yuhyî-kum: size hayat verecek (verir) 8.ve 'l'emû: ve bilin 9.enne llâhe: Allah'ın ... olduğunu 10.yehûlu: girer 11.beyne: arasına 12.el mer'i: kişi 13.ve kalbi-hî: ve onun kalbi 14.ve enne-hu: ve muhakkak ki o 15.ileyhi: ona 16.tuhsêrûne: haşr olunacaksınız, toplanacaksınız

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾

Allah’a ve Resûlü’ne itaat edin ve birbirinizle çekişmeyin. Sonra gevşersiniz ve gücünüz, devletiniz elden gider. Sabırlı olun. Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir. (24)

KELİME ANLAMI: 1.ve etîû allâhe: ve Allah'a itaat edin 2.ve resûle-hu: ve O'nun resulüne 3.ve lâ tenâzeû: ve anlaşmazlığa, nizaya üşmeyin 4.fe tefşelû: o zaman, yoksa zayıf düşersiniz 5.ve tezhebe: ve gider 6.rîhu-kum: kuvvetiniz, gücünüz, havanız, rüzgârınız 7.vasbirû (ve ısbirû): ve sabredin 8.inne allâhe: muhakkak ki Allah 9.meas sâbirîne: sabredenlerle beraberdir.

TEVBE;

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾

De ki: “Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, kesada uğramasından korktuğunuz bir ticaret ve beğendiğiniz meskenler size Allah’tan, peygamberinden ve O’nun yolunda cihattan daha sevgili ise, artık Allah’ın emri gelinceye kadar bekleyin! Allah, fasık topluluğu doğru yola erdirmez.” (24)

TEVBE SURESİ KELİME ANLAMI:

1.kul: de (ki) 2.in kâne: eğer oldu ise 3.âbâu-kum: babalarınız 4.ve ebnâu-kum: ve oğullarınız 5.ve ihvânu-kum: ve kardeşleriniz 6.ve ezvâcu-kum: ve eşleriniz 7.ve aşîretu-kum: ve aşiretiniz 8.ve emvâlun ıktereftumû-hâ: ve kazandığınız, biriktirdiğiniz mallar 9.ve ticâratun: ve ticaret 10.tahşevne: korkuyorsunuz, korkarsınız 11.kesâde-hâ: onun kesata uğraması, satışın durması 12.ve mesâkinu: ve meskenler, evler 13.terdavne-hâ: ondan razı olduğunuz, hoşunuza giden 14.ehabbe: daha sevimli, daha sevgili 15.ileykum: size 16.min allâhi: Allah'tan 17.ve resûli-hi: ve onun resulü 18.ve ihâdin: ve cihad 19.fî sebîli-hi: onun yolunda 20.fe terabbesû: artık bekleyin, gözetleyin 21.hattâ ye'tiye allâhu: Allah getirinceye kadar 22.bi emri-hi: onun emri, emrini 23.vallâhu (ve allâhu): ve Allah 24.lâ yehdî: hidayete erdirmez 25.el kavme el fâsikîne: fasıklar kavmi, topluluğu

NUR;

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾

Aralarında hüküm vermesi için Allah'a (Kur'an'a) ve peygambere çağırıldıkları zaman, bir de bakarsın ki içlerinden bir grup yüz çevirmektedir. (48)

KELİME ANLAMI: 1.ve izâ duû: ve davet edildikleri zaman 2.ilâ allâhi: Allah'a 3.ve resûli-hî: ve onun resulü 4.li yahkume: hüküm vermesi için 5.beyne-hum: onların arasında 6.izâ: olduğu zaman 7.ferîkun: bir grup, bir kısım 8.min-hum: onlardan 9.mu'ridûne: yüz çevirenler

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾

Aralarında hüküm vermek için Allah'a (Kur'an'a) ve Resûlüne davet edildiklerinde, mü'minlerin söyleyeceği söz ancak, "işittik ve iman ettik" demeleridir. İşte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir. (51)

KELİME ANLAMI: 1.innemâ: ancak, sadece 2.kâne: oldu 3.kavle: söz 4.el mu'minîne: mü'minler 5.izâ duû: çağırıldığı zaman, davet edildikleri zaman 6.ilâ allâhi: Allah'a 7.ve resûli-hî: ve onun resulü 8.li yahkume: hüküm vermesi için 9.beyne-hum: onların aralarında 10.en yekûlû: demeleri, söylemeleri 11.semi'nâ: işittik 12.ve ata'nâ: ve itaat ettik 13.ve ulâike: ve işte onlar 14.hum: onlar 15.el muflihûne: felâha ulaşanlar.

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾

"Allah'a itaat edin, peygambere itaat edin" de. Eğer yüz çevirirseniz bilin ki ona yüklenen sorumluluğu ancak ona ait; size yüklenen görevin sorumluluğu da yalnızca size aittir. Eğer ona itaat ederseniz doğru yola erersiniz. Peygambere düşen ancak apaçık bir tebliğdir. (54)

KELİME ANLAMI: 1.kul: de (söyle) 2.atîu allâhe: Allah'a itaat edin 3.ve atîu: ve itaat edin 4.er resûle: resul 5.fe in: o zaman eğer 6.tevellev: yüz çevirirsiniz 7.fe innemâ: o zaman sadece, yalnız 8.aleyhi: onun üzerine 9.mâ: şey 10.hummile: yüklendi, yükletildi 11.ve aleykum: ve sizin üzerinize 12.mâ: şey 13.hummiltum: size yüklendi, size yükletildi 14.ve in: ve eğer 15.tutî'û-hu: ona itaat ederseniz 16.tehtedû: hidayete erersiniz 17.ve mâ: ve değildir 18.alâ er resûli: resûlün üzerinde 19.illâ: hariç, den başka 20.el belâgu: tebliğ 21.el mubînu: apaçık, açıkça

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا
فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾

(Ey inananlar!) Peygamberin (sizi) çağırmasını aranızda birbirinizi çağırmanız gibi tutmayın. İçinizden birbirini siper ederek sıvışıp gidenleri Allah gerçekten bilir. Artık onun emrine muhalefet edenler, başlarına bir belânın gelmesinden veya elem dolu bir azaba uğramaktan sakınsınlar. (63) NUR SURESİ

KELİME ANLAMİ: 1.lâ tec'alû: kılmayın, yapmayın 2.duâe er resûli: resûlün çağırması 3.beyne-kum: (sizin) aranızda 4.ke: gibi, aynı, eşit 5.duâi: çağırma 6.ba'dı-kum ba'den: birbirinizi 7.kad ya'lemu: biliyordu 8.allâhu: Allah 9.ellezîne: onlar 10.yetesellelûne: gizlice çıkarlar 11.min-kum: sizden 12.livâzen: bir şeyi siper ederek (görünmemeye çalışarak) 13.fel yahzeri (fe li yahzeri):o zaman sakınsınlar, çekinsinler 14.ellezîne yuhâlifûne: hilâfet edenler, karşı gelenler 15.an emri-hi: onun emrinden 16.en tusîbe-hum: onlara isabet etmesi 17.fitnetun: bir fitne 18.ev: veya 19.yusîbe-hum: onlara isabet eder 20.azâbun: bir azap 21.elîmun: acı, elîm

AHZÂB;

النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ
اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦٤﴾

Peygamber, mü'minlere kendi canlarından daha önce gelir. Onun eşleri de mü'minlerin analarıdır. Aralarında akrabalık bağı olanlar, Allah'ın Kitab'ına göre, (miras konusunda) birbirleri için (diğer) mü'minlerden ve muhacirlerden daha önceliklidirler. Ancak dostlarınıza bir iyilik yapmanız başka. Bu (hüküm) Kitap'ta yazılıdır. (6)

KELİME ANLAMİ: 1.en nebiyyu: nebî, peygamber 2.evlâ: evlâdır, daha yakındır 3.bi el mu'minîne: mü'minlere, müminler için 4.min enfusi-him: kendi nefislerinden 5.ve ezvâcu-hu: ve onun eşleri 6.ummehâtu-hum: onların anneleri 7.ve ûlûl erhâmi: ve rahim sahipleri, akrabalar 8.ba'du-hum: onların bir kısmı 9.evlâ: evlâ, daha yakındır 10.bi-ba'dın: bir kısmına 11.ba'du-hum bi ba'dın: birbirlerine 12.fî: içinde 13.kitâbillâhi (kitâbi allâhi): Allah'ın Kitabı 14.min el mu'minîne: mü'minlerden 15.ve el muhâcirîne: ve muhacirler 16.illâ: ancak, başka, hariç 17.en tef'alû: sizin yapmanız 18.ilâ evliyâi-kum: sizin dostlarınıza 19.ma'rûfen: maruf, iyilik olarak 20.kâne: oldu, idi 21.zâlike: işte bu 22.fî el kitâbi: kitapta 23.mesturen: satır satır yazılı

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾

Andolsun, Allah'ın Resûlünde sizin için; Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı uman, Allah'ı çok zikreden kimseler için güzel bir örnek vardır. (21)

KELİME ANLAMİ: 1.lekad: andolsun 2.kâne: oldu (vardır) 3.lekum: sizin için 4.fî resûli allâhi: Allah'ın Resûl'ünde 5.usvetun: örnek 6.hasenetun: güzel 7.li men: kimseler için 8.kâne: oldu 9.yercûllâhe (yercû allâhe): Allah'a ulaşmayı dileyenler 10.ve el evme el âhire : ve ahir gün (Allah'a ulaşma günü) 11.ve zekerallâhe (zekere allâhe): ve Allah'ı zikretti 12.keşîren: çok

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا ﴿٣٦﴾

Allah ve Resûlü bir iş hakkında hüküm verdikleri zaman, hiçbir mü'min erkek ve hiçbir mü'min kadın için kendi işleri konusunda tercih kullanma hakları yoktur. Kim Allah'a ve Resûlüne karşı gelirse, şüphesiz ki o apaçık bir şekilde sapmıştır. (36)

AHZÂB SURESİ KELİME ANLAMİ: 1. **ve mâ:** ve olmadı, olmaz 2. **kâne:** oldu 3. **li mu'minin:** mü'min bir erkek için 4. **ve lâ:** ve yoktur 5. **mu'minetin:** mü'min bir kadın 6. **izâ kada allâhu:** Allah hükmettiği zaman 7. **ve resûlu-hû:** ve onun resulü 8. **emren:** emir, durum, hal 9. **en yekûne:** olması 10. **lehum:** onlar için 11. **el hıyeretu:** seçme, tercih 12. **min emri-him:** onların emrinden, onların işlerinden 13. **ve men:** ve kim 14. **ya'sıllâhe:** Allah'a asi olmak, itaat etmemek 15. **ve resûle-hu:** ve onun resulü 16. **fe:** artık, o taktirde 17. **kad:** oldu, olmuştu 18. **dalle:** dalâlette, saptı 19. **dalâlen:** dalâlet, sapıklık 20. **mubînen:** açıkça, apaçık

يَوْمَ تَقْلَبُ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ (٦٦)

Yüzlerinin ateşte bir yandan bir yana döndürüleceği gün, “Keşke Allah’a ve Resûl’e itaat edeydik” diyecekler. (66)

KELİME ANLAMİ: 1. **yeve:** gün 2. **tukallebu:** bir taraftan bir tarafa çevrilir, çevrilecek 3. **vucûhu-hum:** onların yüzleri 4. **fî:** içinde 5. **en nâri:** ateş 6. **yekûlûne:** derler, diyecekler 7. **yâ leyte-nâ:** yazıklar olsun bize, keşke biz 8. **eta'nâllâhe:** (eta'nâ allâhe): Allah'a itaat ettik 9. **ve eta'nâ:** ve itaat ettik 10. **er resûlen:** resûl, elçi

MUHAMMED;

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ (٣٣)

Ey iman edenler! Allah’a itaat edin, Peygamber’e itaat edin. Amellerinizi boşa çıkarmayın. (33)

KELİME ANLAMİ: 1. **yâ eyyuhâ:** ey 2. **ellezîne:** onlar 3. **âmenû:** âmenû oldular, Allah'a ulaşmayı dilediler 4. **etîû allâhe:** Allah'a itaat edin 5. **ve etîû er resule:** ve resûle itaat edin 6. **ve lâ tubtilû:** ve bâtil etmeyin, iptal etmeyin 7. **a'mâle-kum:** sizin amelleriniz

MÜCADELE;

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ (٩)

Ey iman edenler! Siz baş başa gizlice konuştuğunuz zaman, günah, düşmanlık ve peygambere isyanı konuşmayın. İyilik ve takvayı konuşun ve huzuruna toplanacağınız Allah’a karşı gelmekten sakının. (9)

KELİME ANLAMİ: 1. **yâ eyyuhâ:** ey 2. **ellezîne âmenû:** âmenû olanlar, ölmeden önce Allah'a ulaşmayı dileyenler, îmân edenler 3. **izâ tenâceytum:** aranızda gizlice konuştuğunuz zaman 4. **fe:** artık, bundan böyle 5. **lâ tetenâcev bi:** gizli gizli konuşmayın 6. **el ismi :** günah 7. **ve el udvâni:** ve düşmanlık 8. **ve ma'siyeti:** ve isyan 9. **er resûli:** resul 10. **ve tenâcev bi:** ve gizli konuşun, aranızda müşavere edin, görüşün 11. **el birri:** birri 12. **ve et takvâ:** ve takva sahibi olma 13. **ve itteku:** ve takva sahibi olun 14. **allâhe:** Allah 15. **ellezî:** o ki, ki o 16. **ileyhi:** ona, kendisine, onun huzurunda 17. **tuhşerûne:** haşrolunacaksınız, toplanacaksınız

HAŞR;

وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ (٧)

Peygamber size ne verdiyse onu alın, neyi de size yasak ettiyse ondan vazgeçin. Allah’a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz, Allah’ın azabı çetindir. (7)

KELİME ANLAMİ: 1. **ve mâ:** ve şey 2. **âtâ-kum(u):** size verdi 3. **er resûlu:** resul 4. **fe:** artık, o zaman, o taktirde 5. **huzû-hu:** onu alın 6. **ve mâ:** ve şey 7. **nehâ-kum:** sizi nehyetti 8. **an-hu:** ondan 9. **fe:** artık, o zaman, o taktirde 10. **intehû:** vazgeçin 11. **ve ittekû:** ve takva sahibi olun 12. **allâhe:** Allah'a karşı 13. **inne:** muhakkak 14. **allâhe:** Allah 15. **şedîdu:** şiddetli 16. **el ikâbi:** azap, ceza

NAHL;

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾

(O peygamberleri) apaçık belgeler ve kitaplarla gönderdik. İnsanlara, kendilerine indirileni açıklaman ve onların da (üzerinde) düşünmeleri için sana bu Kur'an'ı indirdik. (44)

KELİME ANLAMI: 1.bi el beyyinâti: delillerle, beyyinelerle, ispat vasıtaları ile 2.ve ez zuburi (zebur): ve semavî kitaplar (Davut (a.s)'a ait semavî kitap) 3.ve enzelnâ: ve biz indirdik 4.ileyke: sana 5.ez zikre: zikir (Kur'ân-ı Kerim) 6.li tubeyyine: açıklaman için, beyan etmen için 7.li en nâsi: insanlara 8.mâ nuzzile: indirilen şey(ler) 9.ileyhim: onlara 10.ve leallehum: ve umulur ki böylece onlar 11.yetefekkerûne: tefekkür ederler.

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾

Sana kitabı, ancak ayrılığa düştükleri şeyleri onlara açıklaman için ve iman eden bir topluma doğru yolu gösterici ve rahmet olarak indirdik. (64)

KELİME ANLAMI: 1.ve mâ enzelnâ: ve biz indirmedik 2.aleyke el kitâbe: sana kitabı 3.illâ: ...'den başka, hariç 4.li tubeyyine: açıklaman için, beyan etmen için 5.lehum: onlar, onlara 6.ellezî ihtelefû: ihtilâfa düştükleri şey 7.fi-hi: onun hakkında 8.ve huden: ve hidayet edici 9.ve rahmeten: ve bir rahmet 10.li kavmin: bir kavim için 11.yu'minûne: âmenû olurlar, inanırlar, mü'min olurlar

A'RÂF;

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾

Onlar, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de yazılı buldukları Resûle, o ümmî peygambere uyan kimselerdir. O, onlara iyiliği emreder, onları kötülükten alıkoyar. Onlara iyi ve temiz şeyleri helâl, kötü ve pis şeyleri haram kılar. Üzerlerindeki ağır yükleri ve zincirleri kaldırır. Ona iman edenler, ona saygı gösterenler, ona yardım edenler ve ona indirilen nura (Kur'an'a) uyanlar var ya, işte onlar kurtuluşa erenlerdir. (157)

KELİME ANLAMI: 1.ellezîne: o kimseler ki, onlar ki 2.yettebiûne: uyarlar, tâbî olurlar 3.er resûle: resûle, elçiye 4.en nebiyye el ummiyye llezî: okuma yazma bilmeyen peygamber ki o 5.yecidûne-hu: onu bulurlar 6.mektûben: yazılı olarak 7.inde-hum: yanlarında 8.fi et tevrâti: Tevrat'ta 9.ve el incîli: ve İncil 10.ye'muru-hum: onlara emreder 11.bi el ma'rûfi: irfanla 12.ve yenhâ-hum: ve onlara yasaklar, onları nehyeder 13.an el munkerî: münkerden, kötülükten 14.ve yuhillu: ve helâl kılar 15.lehum et tayyibâti: onlara temiz ve güzel olanları 16.ve yuharrimu: ve haram kılar 17.aleyhim el habâise: onlara, habis olan şeyleri (kötü ve pis olan şeyler) 18.ve yedau: ve kaldırır 19.an-hum: onlardan 20.isra-hum: onların ağırlığını, zorluklarını, yüklerini 21.ve el aglâle elletî: ve zincirin halkaları ki o 22.kânet: oldu, olmuş olan (olan) 23.aleyhim: onların üzerinde 24.fe ellezîne: böylece o kimseler, onlar 25.âmenû bi-hi: ona inandılar, iman ettiler 26.ve azzerû-hu: ona saygı gösterdiler 27.ve nasarû-hu: ve ona yardım ettiler 28.ve ittebeû en nûre ellezî: ve o nura tâbî oldular ki o 29.unzile: indirildi 30.meâ-hu: onunla birlikte, beraber 31.ulâike: işte onlar 32.hum el muflihûne: onlar felâha (kurtuluşa) erenlerdir

TEVBE;

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٢٩﴾

Kendilerine kitap verilenlerden Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyen, Allah'ın ve Resûlünün haram kıldığını haram saymayan ve hak din İslâm'ı din edinmeyen kimselerle, küçülerek (boyun eğerek) kendi elleriyle cizyeyi verinceye kadar savaşın. (29)

KELİME ANLAMİ: 1.kâtîlû: savaşın 2.ellezîne lâ yu'minûne: inanmayan kimseler 3.bi allâhi: Allah'a 4.ve lâ bi el yevmi el âhiri: ve ahir gününe (inanmayan) 5.ve lâ yuharrimûne: ve haram etmezler 6.mâ harrame allâhu: Allah'ın haram kıldığı şeyi 7.ve resûlu-hu : ve onun resulü 8.ve lâ yedînûne: ve dîn edinmezler 9.dîne el hakkı: hak dîni 10.min ellezîne: o kimselerden 11.ûtû el kitâbe: kitap verilenler 12.hattâ yu'tû el cizyete: cizye (vergi) verene kadar 13.an yedin: ellerinden 14.ve hum: ve onlar 15.sâgirûne: küçük düşenler, alçalmış kimseler, boyun eğenler

İSRÂ;

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾

Bizi, (Kureyş'in istediği) mucizeleri göndermekten, ancak, öncekilerin onları yalanlamış olması alıkoymuştu. (Nitekim) Semûd kavmine o dişi deveyi açık bir mucize olarak verdik de onlar bu yüzden zalim oldular. Oysa biz mucizeleri sırf korkutmak için göndeririz. (59)

KELİME ANLAMİ: 1.ve mâ menea-nâ: ve bizi engellemedi, bize mani olmadı 2.en nursile: bizim göndermemiz 3.bi el âyâti: âyetleri, delilleri, mucizeleri 4.illâ: ancak, yalnız 5.en kezzabe: yalanlamak 6.bi-hâ: onu 7.el evvelûne: öncekiler, evvelkiler 8.ve âteynâ: ve biz verdik 9.semûden: Semud kavmine 10.en nâkate: dişi deve 11.mubsiraten: görünür olarak, görünen 12.fe zalemû: sonra zulmettiler 13.bi-hâ: ona 14.ve mâ nursilu: ve biz göndermedik 15.bi el âyâti: âyetleri, delilleri, mucizeleri 16.illâ: ancak, den başka 17.tahvîfen: korkutucu olarak.

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩٠﴾

Ve dediler ki: "Sen, bize yerden bir memba (pınar) çıkarmadıkça (fişkirtmadıkça) sana asla inanmayız." (90)

KELİME ANLAMİ: 1.ve kâlû: ve dediler 2.len nu'mine: biz asla inanmayız 3.leke: sana 4.hattâ: oluncaya kadar, olmadıkça 5.tefcure: fişkirtirsin (yerden çıkarırsın) 6.lenâ: bizim için, bize 7.min el ardı: yerden, yeryüzünden, arzdan 8.yenbûan: pınar, menba, su kaynağı

ANKEBÛT;

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِندَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾

Dediler ki: "Ona Rabbinden mucizeler indirilseydi ya!" De ki: "Mucizeler ancak Allah katındadır ve ben ancak apaçık bir uyarıcıyım." (50)

KELİME ANLAMİ: 1.ve kâlû: ve dediler 2.lev lâ: olmaz mı 3.unzile: indirildi 4.aleyhi: ona 5.âyâtun: âyetler 6.min rabbi-hi: onun Rabbinden 7.kul: de 8.innema: sadece, ancak 9.el âyâtü: âyetler 10.indallâhi (inde allâhi): Allah'ın katında 11.ve innemâ: ve sadece, ancak 12.ene: ben 13.nezîrun: uyarıcı 14.mubînun: apaçık.

MÜMİN;

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾

Andolsun, senden önce de peygamberler gönderdik. Onlardan sana anlattıklarımız da var, anlatmadıklarımız da var. Hiçbir peygamber, Allah'ın izni olmadan bir mûcize getiremez. Allah'ın emri gelince de hak yerine getirilir. İşte o zaman bunu batıl sayanlar hüsrana uğrarlar. (78)

KELİME ANLAMI: 1.ve lekad: ve andolsun 2.erselnâ: biz gönderdik 3.rusulen: resuller 4.min kabli-ke: senden önce 5.min-hum: onlardan 6.men: kim, kimse 7.kasasnâ: (kıssa ettik) anlattık 8.aleyke: sana 9.ve min-hum: ve onlardan 10.men: kim, kimse 11.lem naksus: (kıssa etmedik) anlatmadık 12.aleyke: sana 13.ve mâ kêne: ve değildir 14.li: için 15.resûlin: bir resul 16.en ye'tiye: getirmesi 17.bi âyetin: bir âyeti 18.illâ: olmadan 19.bi izni allâhi: Allah'ın izni ile 20.fe izâ: olduğunda, o zaman 21.câe: geldi 22.emru allâhi: Allah'ın emri 23.kudîye: hükmedilir 24.bi el hakkı: hak ile 25.ve hasire: ve hüsrana uğradı 26.hunâli-ke: orada 27.el mubtilûne: batılı isteyenler.

CİN;

عَالِمِ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾

O, gaybı bilendir. Hiç kimseye gaybını bildirmez. (26)

KELİME ANLAMI: 1.âlimu: âlim, bilen 2.el gaybi: gayb, gizli olan, görünmeyen 3.fe: artık, bu sebeple 4.lâ yuzhiru: zahir etmez, bildirmez 5.alâ gaybi-hî: gaybını 6.ehaden: birisi, bir kimse.

إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾

Ancak seçtiği resûller başka. (Onlara bildirir.) Fakat O, Resûlün önünde ve arkasında gözetleyici (melek)ler yürütür ki (27) resûllerin, Rablerinin vahiylerini tebliğ ettiklerini bilsin. Allah, onların her hâlini kuşatmış ve her şeyi inceden inceye sayıp dökmüştür (28)

KELİME ANLAMI: 1.illâ: ancak, hariç 2.men irtedâ: rızaya ulaşan kimse 3.min resûlin: resullerden 4.fe: o taktirde 5.inne-hu: muhakkak ki o 6.yesluku: sevkeder 7.min beyni yedey-hi: onların elleri arasında, önünden 8.ve min halfi-hî: ve onun arkasından 9.rasadan: gözleyen, gözetten...